

PROIECT DE HOTARARE
privind acordarea titlului de „Cetățean de Onoare” al
Municipiului Râmnicu Sărat, post-mortem, domnului
VALERIU OCTAVIAN STERIAN

Consiliul Local al municipiului Râmnicu-Sărat, județul Buzău, întrunit în ședința de lucru ordinară în data de **31.08.2020**;

Având în vedere:

- referatul de aprobare al Primarului municipiului Rm.Sarat inregistrat sub nr. 46505/24.08.2020 în conformitate cu prevederile art.136, alin.(8), lit.a) din O.U.G nr.57/2019 privind Codul administrativ;
- raportul Compartimentului Contencios Administrativ și Juridic din cadrul aparatului de specialitate al primarului municipiului Rm. Sarat inregistrat sub nr.46760/25.08.2020 în conformitate cu prevederile art.136, alin.(8), lit.b) din O.U.G nr.57/2019 privind Codul administrativ;
- avizul comisiei/comisiilor de specialitate a/ale Consiliului local;
- prevederile Regulamentului pentru acordarea titlului de « Cetatean de Onoare » al Municipiului Rm.Sarat aprobat prin HCL nr.220/15.12.2008;
- propunerea privind acordarea titlului de cetatean de onoare al Municipiului Rm.Sarat, post-mortem, domnului VALERIU OCTAVIAN STERIAN;
- recomandările pentru titlul de „Cetatean de onoare” al Municipiului Rm.Sarat ce însoțesc propunerea privind acordarea titlului de cetatean de onoare al Municipiului Rm.Sarat, post-mortem, domnului VALERIU OCTAVIAN STERIAN;
- prevederile HCL nr.171/28.05.2020 privind alegerea presedintelui de ședință al Consiliului local al Municipiului Rm.Sarat pentru ședințele din lunile iunie 2020–august 2020;
- prevederile art.1 din Legea nr.84/2020 privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale și pentru modificarea art. 151 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ;
- prevederile art.5, lit.m) și n), art.129, alin.(13) coroborat cu art.136, alin.(1) respectiv prevederile art.240 din Ordonanța de Urgență nr.57/2019 privind Codul administrativ;

Luând în considerare dispozițiile Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă la elaborarea actelor normative republicată, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul art.133, alin.(1), art. 139, alin.(1) și ale art.196, alin.(1), lit.a) din Ordonanța de Urgență nr.57/2019 privind Codul administrativ;

HOTĂRĂȘTE:

Art.1. Se acorda titlul de “Cetatean de Onoare” al Municipiului Rm.Sarat, post-mortem, domnului VALERIU OCTAVIAN STERIAN, pentru întreaga activitate desfășurată în domeniul artistic.

Art.2. Primarul Municipiului Rm.Sarat va duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art.3. Prezenta hotarare se aduce la cunostinta publica, respectiv se comunica Primarului municipiului Rm. Sarat, celor nominalizati cu ducerea la indeplinire si se comunica Institutiei Prefectului Judetului Buzau in vederea exercitarii controlului cu privire la legalitate.

Această hotărâre a fost adoptata de catre Consiliul Local al Municipiului Rm. Sarat in sedinta ordinara din data de 31.08.2020, cu respectarea prevederilor art.139 alin.1 (majoritate simpla) din O.U.G nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu un numar de _____ voturi pentru, _____ abtineri si _____ voturi impotriva din numarul total de 19 consilieri locali in functie si _____ consilieri locali prezenti.

**Initiator,
Primar,
Cirjan Sorin-Valentin**

**Președinte de ședință,
Domnul consilier Florian Nicolae**

**Avizat,
Secretar general,
Vagyas-Davidoiu Manuela**

**Nr. _____
Rm.Sărat 31.08.2020**

ROMÂNIA

CERT SYSTEMS
AMG-O.C.
0930400567-SR EN ISO 9001:2015

MUNICIPIUL RÂMNICU SĂRAT

Str. N.Bălcescu nr. 1, Râmnicu-Sărat, Tel: 0238.561946; Fax: 0238.561947
Web: www.primariermsarat.ro E-mail: primarie_rmsarat@primariermsarat.ro
Nr. înregistrare ANSPDCP: 20680

Nr. 46505/24.08.2020

REFERAT DE APROBARE

la proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de „Cetățean de onoare” al Municipiului Râmnicu Sărat, postmortem, domnul Valeriu Octavian Sterian

În conformitate cu prevederile art. 129, alin. (13) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, „Consiliul local poate conferi persoanelor fizice române sau străine cu merite deosebite titlul de cetățean de onoare al comunei, orașului sau municipiului, în baza unui regulament propriu.”

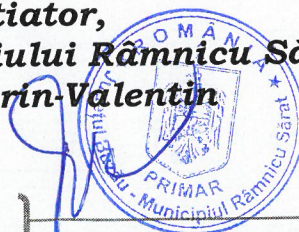
Prin H.C.L. nr. 220/15.12.2008 s-a aprobat Regulamentul de acordare a titlului „Cetățean de onoare al Municipiului Râmnicu Sărat”.

Domnul Valeriu Octavian Sterian a fost unul dintre liderii generației care a pus bazele folkului românesc, cea din anii '70 remarcându-se deopotrivă ca muzician și poet, acesta aducând contribuții majore în dezvoltarea genurilor folk și folk-rock în România, dar și în realizarea fuziunii între starea și mesajul exprimate de versuri și linia melodică folk-rock. Iubitor de protest și cu un spirit acid. Vali Sterian a reprezentat un segment artistic practic neîntâlnit în întreg peisajul muzicii românești, pendulând între ironie și cinism, a criticat constant în cântecele sale lipsa de orientare a omului societății contemporane, nedreptatea, subproducțiile muzicale și de critică ale vremii sau ororile determinate de Războiul Rece.

Tinând seama de adresa nr. 46500/24.08.2020 prin care se propune acordarea titlului de „Cetățean de onoare” domnului Vali Sterian, precum și de recomandările pentru titlul de „cetățean de onoare” ce însoțesc adresa antementionată;

În baza dispozițiilor art. 136, alin. (1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ și având în vedere dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, înaintea Consiliului local al Municipiului Râmnicu Sărat, spre dezbatere și aprobare, proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de „Cetățean de onoare” al Municipiului Râmnicu Sărat, postmortem, domnului Valeriu Octavian Sterian.

Inițiator,
Primarul Municipiului Râmnicu Sărat,
Cîrjan Sorin-Valentin

ROMÂNIA

CERT SYSTEMS
AMG-O.C.
0930400567-SR EN ISO 9001:2015

MUNICIPIUL RÂMNICU SĂRAT

Str. N.Bălcescu nr. 1, Râmnicu-Sărat, Tel: 0238.561946; Fax: 0238.561947
Web: www.primariermsarat.ro E-mail: primarie_rmsarat@primariermsarat.ro
Nr. înregistrare ANSPDCP: 20680

Nr. 46760/25.08.2020

APROB,
PRIMAR,
CÎRJAN SORIN-VALENTIN

RAPORT DE SPECIALITATE

la proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de „Cetățean de onoare” al Municipiului Râmnicu Sărat, postmortem, domnului Valeriu Octavian Sterian

În conformitate cu prevederile 129 alin. (13) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ coroborat cu Regulamentul pentru acordarea titlului de cetățean de onoare al Municipiului Râmnicu Sărat, autoritatea deliberativă poate conferi persoanelor fizice române sau străine cu merite deosebite titlul de „cetățean de onoare” al Municipiului Râmnicu Sărat ca cea mai înaltă distincție civică, având la baza un număr de trei recomandări de la persoane fizice sau juridice din domeniul de activitate al candidatului pentru acest titlu.

Domnul Valeriu Octavian Sterian, cunoscut ca Vali Sterian (n. 21.09.1952 în localitatea Râmnicelu, Regiunea Ploiești – d. 16.09.2000 – București) a fost un muzician, cântăreț și compozitor român de muzică folk și rok.

A fost unul dintre liderii generației care a pus bazele folkului românesc, cea din anii '70. Remarcându-se deopotrivă ca muzician și poet, Vali Sterian a adus contribuții majore în dezvoltarea genurilor folk și folk-rock în România, dar și în realizarea fuziunii între starea și mesajul exprimate în versuri și linia melodică folk-rock. Iubitor de protest și cu un spirit acid, Sterian a reprezentat un segment artistic practic neîntâlnit în întreg peisajul muzicii românești. Pendulând între ironie și cinism, a criticat constant în cântecele sale lipsa de orientare a omului societății contemporane, nedreptatea, subproducțiile muzicale și de critică ale vremii sau ororile determinate de Războiul Rece.

Pasiunea pentru muzică a fost cultivată de tatal acestuia; profesor de matematică și de muzică la prima întâlnire cu scena avându-o la patru ani, la o serbare școlară în Râmnicu Sărat.

De-a lungul activității sale a colaborat cu importanți muzicieni români precum Dan Andrei Aldea, Alexandru Andrieș, Nicu Alifantis, Doru Stănculescu, Mircea Bodolan sau Maria Gheorghiu. A cântat pe aceeași scenă cu nume sonore ca Joan Baez și Cliff Richard și a sprijinit mulți tineri muzicieni de folk, rock sau pop.

În anul 1972 se mută la București ca student la Universitate în cadrul Facultății de Psihologie pe care o va absolvi, devenind licențiat în psihologie. Din cei patru ce formau Copiii Florilor, rămân doar doi, Vali și Carmen Marin („ambii de sex masculin”, după cum sublinia revista *Flacăra*), formând grupul folk Vali și Carmen. La cererea lui Vali, cei doi dau o audiție la Clubul Universitas în fața lui Dan Andrei Aldea, muzician deja consacrat cu grupul Sfinx. Aldea a declarat atunci: „A fost cel mai frumos recital pe care cineva l-a dat pentru mine.” Mai mult decât atât, Aldea va fi pe parcurs

următorilor ani un mentor pentru Sterian în ceea ce privește studiul chitarei. Vali și Carmen ajung atenția publicului.

În martie 1973, când participă la Festivalul „Primăvara Baladelor”, aflat la prima ediție, grup duo Vasli și Carmen câștigă premiul de compoziție pentru cel mai bun cântec cu piesa „Nopti”. Duet își încetează activitatea și începând cu anul 1975, Vali Sterian cântă singur.

În 1977 este editat primul său material discografic intitulat *Muzică folk* ce conține două piese difuzate la Radio în acea perioadă: „Cu iubirea de moșie” și „Cântec de oameni”.

Apare melodia „Amintire cu haiduci”, cea mai cunoscută creație a sa alături de „Nopti” și piesa „Eroilor noștri”, compusă cu câțiva ani înainte.

Fondează în 1979, alături de Iulian Constantinescu (percuție), Bebe Teodorescu (tobe) și Ga Vulpe (bas), Compania de Sunet, formație din care vor face parte de-a lungul timpului muzicieni valoroși din diverse sfere muzicale: rock, folk, pop, blues sau jazz. Din acest moment înainte înregistrează și concertează sub titulatura Valeriu Sterian și Compania de Sunet, titulatură ingenioasă ce protejează numele protagonistului în fața eventualelor schimbări de componență. Alături de Compania de Sunet, concertează în sălile de teatru (în special „Ion Creangă” și „Teatrul Mic”), cântă deschiderea spectacolelor Sfinx din epocă, are turnee prin toată țara, dar și în Bulgaria, Ungaria, Uniunea Sovietică, Polonia, Norvegia, Franța, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii.

Concertează în sălile de teatru (în special „Ion Creangă” și „Teatrul Mic”), cântă în deschiderea spectacolelor Sfinx din epocă, are turnee prin toată țara, dar și în Bulgaria, Ungaria, Uniunea Sovietică, Polonia, Norvegia, Franța, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii.

În 1982 lansează albumul *Veac XX*, textele abordând teme sociale și filozofice.

Pe parcursul anilor '80 Vali Sterian se îndreaptă tot mai mult către rock (hard, baladă progresiv), ieșind treptat din sfera folkului. În acest context formula Companiei de Sunet se schimbă de mai multe ori în următorii ani.

În 1984, Vali Sterian compune „Axioma copiilor” (pe versurile poetului George Țârnea), piesă care devine cunoscută în epocă și care, prin balansul reggae abordat, se diferențiază de creațiile anterioare. În același an Vali înregistrează această piesă alături de Florin Porumb (chitară), Mihai Teleagă (bas) și Iulian Constantinescu (percuție).

În anul 1985 sunt compuse piesele „Zori de zi”, „Fericire” și „Speranțe vii”, ultima aparținând lui Adrian Ilie.

În 1989 apare albumul realizat de Vali Sterian înainte de Revoluție, *Nimic fără oameni*. Albumul conține cântece noi precum „Te aștept”, „Zbor în amintiri” sau marele hit „Sunt vinovat”, dar și piese mai vechi, apreciate în concertele din anii '80 și reînregistrate în noua componență: „Axioma copiilor”, „Fericire”, „Zori de zi”. Discul acoperă o plajă destul de largă de rock, de la baladă până la hard rock și devine foarte repede cunoscut rândul intelectualilor.

Pe 25 decembrie 1989, piesa „Nopti”, cenzurată încă de la apariția ei, răsună la Televiziunea Română Liberă. Întreprinde un turneu în Norvegia și înregistrează la Oslo, alături de un grup de muzicieni și prieteni norvegieni, *Nopti*, piesa căpătând o formă nouă, de baladă rock, adaptată evenimentelor de atunci. Realizează și o filmare la Televiziune pentru această melodie, cu secvențe din timpul Revoluției. „Nopti” devine primul hit liber al României și intră în conștiința publicului ca „Vin Doamnel!”, rămânând o piesă lipită de amintirea celor care au murit atunci.

În perioada 1991-1997 revine la muzica folk, compune piese, înregistrează și colaborează cu Alexandru Andries.

Începând cu anul 1997, prezintă și realizează pentru o perioadă la Televiziunea Română împreună cu Victor Socaciu, emisiunea săptămânală de folk *Vânare de vânt*, prin care urmărește promovarea tinerilor muzicieni folkșiți.

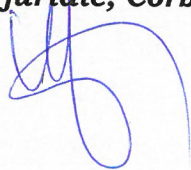
În iulie 1998 Sterian lansează albumul *Rugă*, care este ultimul din cariera lui Vali Sterian. Albumul conține piese de mare sensibilitate artistică, unele devenind hituri: „Anotimpuri”, „Pariu pe lacrimă”, „Rugă”, „Viață duplicitară”. Piesa care dă numele albumului devine una dintre cele mai cunoscute creații semnate Vali Sterian și a fost preluată de-a lungul timpului de alți artiști români.

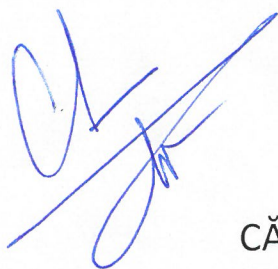
Valeriu Sterian a fost căsătorit din 1976 cu Lucia Sterian, psiholog de profesie. Împreună au avut doi copii: Oliver, baterist la grupului Voltaj. A avut strânse relații de prietenie cu Dida Drăgan și Alexandru Andrieș.

Valeriu Sterian se stinge din viața la data de 16.09.2000, cu câteva zile înaintea aniversării a 48 de ani, în urma unei lupte cu o boală nemiloasă.

Având în vedere activitatea domnului Valeriu Octavian Sterian, raportat la domeniul de competență al autorității deliberative, conform dispozițiilor din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, propunem, spre analiză și dezbateră, proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de „Cetățean de onoare” al Municipiului Râmnicu Sărat, postmortem domnului Valeriu Octavian Sterian.

Intocmit,
Compartiment Contencios Administrativ si Juridic,
Consilier juridic, Corbu Alina-Giorgiana

CĂTRE
CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI RÂMNICU SĂRAT
ÎN ATENȚIA DOMNULUI PRIMAR

Subsemnata, DONEA MIOARA, reprezentanta grupului de inițiativă și proiectului *PERSONALITĂȚI RÂMNICENE*, vă rugăm ca în ședința Consiliului Local din luna august, să acordați râmniceanului nostru, cantautorul VALI STERIAN, titlul de cetățean de onoare postmortem.

Motivăm această cerere de împrejurarea că pe 16 septembrie 2020 se împlinesc 20 de ani de la decesul său și că pe 12 septembrie vrem să organizăm o comemorare-evocare.

Credem cu tărie că toți l-ați apreciat, i-ați ascultat cântecele lui VALI STERIAN, că el este o legendă vie ce aparține orașului nostru și că suntem onorați să facem ce se cuvine, chiar dacă după 20 de ani, pentru o așa personalitate.

Vă vor fi prezentate pentru argumentare, mai pe larg, recomandări de la oameni de cultură.

Cu mulțumiri !

DONEA MIOARA

O legendă vie întru artă și cetățenie

Când unii oameni devin legendă, ei trebuie trecuți în cărți. Valeriu Sterian „s-a scris” singur, din plaiurile Râmnicului Sărat, în cele ale României, în cele ale globului. S-a scris prin Muzică, prin Poezie, prin forța și dorința de a schimba lumea cu ele. Și a reușit. Muzica lui nu a reprezentat doar un fenomen artistic, ci unul social, etic și totodată politic. O muzică menită să-i facă pe oameni să reflecteze, să se schimbe.

Pornind de la „Copiii florilor” cu vocea, cu cuvântul inspirat, cu chitara și marele său suflet înaripat de folk și rock, a ajuns să cânte pe aceeași scenă cu nume sonore ale lumii – Joan Baez și Cliff Richard -, cu nume mari ale unor importanți muzicieni români, precum Dan Andrei Aldea, Alexandru Andrieș, Nicu Alifantis, Doru Stănculescu sau Maria Gheorghiu.

Ca unul dintre liderii generației 70 a pus nu doar bazele folkului românesc, ci a izbutit geniala fuziune dintre mesajul exprimat în versuri și linia melodică folk-rock, asumându-și cu curaj, suferințe și injurii pentru protestul acid revărsat din cântecele sale care devoalau nedreptatea, subproducțiile muzicale create la comanda regimului comunist. Pe câte buze n-a răsunat legendarul refren al mâniei și disperării acumulate în anii „iepocii de aur”, „Vino, Doamne, să vezi ce-a mai rămas din oameni...”?

Ca pentru noi, toți, Revoluția din decembrie 1989, și pentru Vali Sterian a însemnat o sursă de speranțe și de reînviere spirituale. Implicându-se activ în evenimentele sociale de atunci, râmniceanul nostru a oferit manifestațiilor pe perioada celor 53 de zile ale Golaniadei, suportul muzical prin cântecele sale de rezistență, cântate de multe ori de către întreaga mulțime în genunchi și cu lumânări aprinse.

Împreună cu Mircea Bodolan a pus bazele Casei de Cultură „Eliad”, care-i va purta ulterior numele, până la desființare, intitulându-se „Folk Club Vali Sterian”.

Albumul său „Rugă”, a cărei piesă care dă acest titlu a fost scrisă de seniorul Corneliu Coposu în închisoare, și care cuprinde titlurile hiturilor „Anotimpuri”, „Pariu pe o lacrimă”, „Viață duplicitară”, ca multe minunate cântece ale lui Vali Sterian, ne îndeamnă la o rugă în a-i păstra cum se cuvine memoria, pentru că s-a jertfit prin arta sa muzicală, poetică și interpretativă pentru Râmnicu Sărat, pentru România, pentru libertatea și neatârarea acestui neam.

Când unii oameni devin legendă, ei merită să li se dea onorul. Ei trebuie trecuți într-o carte. De onoare!

Passionaria Stoicescu

Caracterizare

Valeriu Octavian Sterian

Octavian Sterian s-a născut pe 21 septembrie 1952 la Știubei, județul Buzău și a decedat pe 16 septembrie 2000 la București.

Cunoscut ca Vali Sterian, a fost un muzician, cântăreț și compozitor român de muzică folk și rock.

A fost unul dintre liderii generației care a pus bazele folkului românesc, cea din anii '70.

Remarcându-se deopotrivă ca muzician și poet, Vali Sterian a adus contribuții majore în dezvoltarea genurilor folk și folk-rock în România, dar și în realizarea fuziunii între starea și mesajul exprimate de versuri și linia melodică folk-rock.

Iubitor de protest și cu un spirit acid, Sterian a reprezentat un segment artistic practic neîntâlnit în întreg peisajul muzicii românești. Pendulând între ironie și cinism, a criticat constant în cântecele sale lipsa de orientare a omului societății contemporane, nedreptatea, subproducțiile muzicale și de critică ale vremii sau ororile determinate de Războiul Rece.

„Era unul dintre puținii oameni care aveau o verticalitate a spiritului și a gestului, care știa să spună nu, indiferent de eventualele consecințe pe care le știa.” (Florin Chilian)

De-a lungul activității sale a colaborat cu importanți muzicieni români precum Dan Andrei Aldea, Alexandru Andrieș, Nicu Alifantis, Doru Stănculescu, Mircea Bodolan sau Maria Gheorghiu. A cântat pe aceeași scenă cu nume sonore ca Joan Baez și Cliff Richard și a sprijinit mulți tineri muzicieni de folk, rock sau pop.

Activitatea artistică

Valeriu Sterian s-a născut pe 21 septembrie 1952 în Știubei, comuna Râmnicelu, lângă Râmnicu Sărat, județul Buzău. Tatăl său, profesor de matematică și de muzică va fi cel care îi va cultiva de timpuriu pasiunea pentru muzică. Prima întâlnire cu scena o are la patru ani, la o serbare școlară în Râmnicu Sărat.

Începuturile muzicale: Copiii Florilor

În timpul liceului începe să studieze pianul și vioara, dar ulterior se reprofilează, simțindu-se mai atras de baterie. Cântă la tobe în formația liceului, Copiii Florilor, fondată chiar de el și cu care debutează în februarie 1971.

Din acea perioadă Vali își dezvoltă un profund simț al ritmurilor muzicale, care își va pune amprenta mai târziu în creația sa. De asemenea, în timpul activității cu Copiii Florilor, descoperă chitara și începe să își dezvolte metode pentru acest instrument, nelipsit în toate aparițiile sale scenice.

Atras de limbile străine, începe să corespundă cu tineri din Anglia și Franța. Aceștia îi trimit albume cu Beatles, ceva greu de digerat în acele vremuri, motiv pentru care tatăl său este chemat să dea declarații la Securitate. În primăvara lui 1971, cu puțin timp înaintea încheierii clasei a XII-a, este exmatriculat pentru două săptămâni din Liceul Alexandru Vlahuță și înmatriculat la Liceul Ștefan cel Mare pentru că, în cadrul unui festival-concurs, a cântat piese din repertoriul Beatles.

Atunci tatăl său este rechemat la Securitate. Vali s-a închis în camera lui și a strigat: „Vino, Doamne, să vezi ce-a mai rămas din oameni!”. Acest strigăt de furie și de durere al unui tânăr căruia i se cerea să nu mai fie el însuși va deveni refrenul uneia dintre cele mai cunoscute și importante creații ale sale, „Noți”. Ulterior, și-a muștră profesorii că au fost nedreți cu el.

În anul 1972 se mută la București ca student la Universitate în cadrul Facultății de Psihologie, pe care o va absolvi, devenind licențiat în psihologie.

Din cei patru ce formau Copiii Florilor, rămân doar doi, Vali și Carmen Marin („ambii de sex masculin”, după cum sublinia revista Flacăra), formând grupul folk Vali și Carmen.

La cererea lui Vali, cei doi dau o audiție la Clubul Universitas în fața lui Dan Andrei Aldea, muzician deja consacrat cu grupul Sfinx. Aldea a declarat atunci: „A fost cel mai frumos recital pe care cineva l-a dat pentru mine.” Mai mult decât atât, Aldea va fi pe parcursul următorilor ani un mentor pentru Sterian în ceea ce privește studiul chitarei.

Vali și Carmen ajung în atenția publicului în martie 1973, când participă la Festivalul „Primăvara Baladelor”, aflat la prima ediție. Atunci, ei câștigă premiul de compoziție pentru cel mai bun cântec cu piesa „Nopti”, care intră în topurile săptămânale. Piesa va fi ulterior cenzurată și Vali o va cânta cu refrenul „Vino, mamă, să vezi ce-a mai rămas din oameni!”.

În noiembrie 1973, Carmen Marin se retrage, fiind înlocuit de Carmen Cula, o fată de această dată, fosta basistă a grupului Catena (formație în care Vali va activa ca baterist pentru o scurtă perioadă). Se menține astfel numele duo-ului de Vali și Carmen.

În această formulă, apar cântece precum „Soarele și luna” și „Eroilor noștri”, au loc concerte în cluburi studențești și apariții la Televiziunea Română. Duetul își încetează activitatea și începând cu anul 1975, Vali Sterian cântă singur.

Cenaclul Flacăra și debutul discografic

Tot în această perioadă, poetul Adrian Păunescu începe organizarea Cenaclului Flacăra, mișcare de muzică și poezie, inițial cu caracter underground. Vali Sterian, împreună cu cei mai importanți artiști folk și rock ai momentului (Mircea Florian, Nicu Vladimir, Doru Stănculescu, Marcela Saftiuc, Dan Chebac, Virgil Ioniță, Sfinx, Pro Musica, Phoenix) se alătură Cenaclului, contribuind practic la apariția și popularizarea acestuia.

Nemulțumit de intențiile și regulile impuse de Adrian Păunescu, dar și de faptul că tindea să devină o mișcare populistă, Sterian va părăsi Cenaclul la începutul anilor '80.

În 1977 este editat la Electrecord primul său material discografic intitulat Muzică folk. Acesta este un disc single ce conține două piese, difuzate la Radio în acea perioadă: „Cu iubirea de moșie” și „Cântec de oameni”. Colaborează cu muzicianul Dan Andrei Aldea la ambele piese, care aduc un sound nou în folkul anilor '70.

Apare melodia „Amintire cu haiduci”, cea mai cunoscută creație a sa alături de „Nopti”. Această melodie este editată pe o culegere folk apărută în anul 1978 la Electrecord, unde Vali Sterian mai apare cu încă o piesă, „Eroilor noștri”, compusă cu câțiva ani înainte.

Reprezentând una dintre cele mai populare piese ale folkului autohton și abordând o temă specifică poporului român, „Amintire cu haiduci” a fost preluată de-a lungul timpului de numeroși artiști din sfera folkului și nu numai, și poate fi auzită frecvent în concertele de club. În 2006, formația românească de gothic rock Raza (cu vocalista Elena Vasile) realizează un cover inedit și un videoclip după acest cântec, tânăra trupă reușind astfel să devină cunoscută publicului.

Consacrarea: Antirăzboinică și Veac XX

În 1979 apare albumul Antirăzboinică, cu piesa omonimă (pe versuri de Adrian Păunescu) datând din anul 1974, când a fost ilustrată de o filmare în TVR. Pe acest prim disc full-length al lui Vali Sterian o mare parte dintre texte, compozițiile muzicale, vocea, percuțiile și chitara acustică sunt semnate de cantautor.

Colaborează în continuare cu Dan Andrei Aldea (chitară), dar și cu un alt membru Sfinx, Nicolae Enache (sintetizator, claviaturi). De altfel, pe acest album se simt influențe de rock progresiv venite de la Sfinx. Discul a apărut cu o variantă modificată a copertei, varianta originală nefiind acceptată de cenzura comunistă.

Fondează în 1979, alături de Iulian Constantinescu (percuție), Bebe Teodorescu (tobe) și Gabi Vulpe (bas), Compania de Sunet, formație din care vor face parte de-a lungul timpului muzicieni valoroși din diverse sfere muzicale: rock, folk, pop, blues sau jazz.

Din acest moment înainte, înregistrează și concertează sub titulatura Valeriu Sterian și Compania de Sunet, titulatură ingenioasă ce protejează numele protagonistului în fața eventualelor schimbări de componență. Alături de Compania de Sunet, concertează în sălile de teatru (în special „Ion Creangă” și „Teatrul Mic”), cântă în deschiderea spectacolelor Sfinx din epocă, are turnee prin toată țara, dar și în Bulgaria, Ungaria, Uniunea Sovietică, Polonia, Norvegia, Franța, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii.

În 1982 lansează albumul Veac XX, în formula: Vali Sterian (compozitor, voce și chitară acustică), Dan Bădulescu (chitară electrică), Ioan Rangă (bas), Iulian Constantinescu (tobe). Textele abordează teme sociale și filozofice, fiind semnate de Vali Sterian, George Țârnea, William Shakespeare și Adrian Păunescu. Materialul a fost înregistrat în studiourile „Tomis” ale Electrecord-ului, cu aportul regretatului Theodor Negrescu, maestru de sunet.

Antirăzboinică și Veac XX sunt două albume de folk-rock pur, printre foarte puținele din România, în condițiile în care creațiile celorlalți muzicieni de folk se îndreaptă fie spre jazz (Alexandru Andrieș), fie spre simfonic-progresiv (Nicu Alifantis) sau spre șlagăr (Vasile Șeicaru).

De altfel, aceste două materiale discografice, devenite repere ale genului, reprezintă consacrarea definitivă a lui Vali Sterian pe scena folk și rock autohtonă.

Pe parcursul anilor '80 Sterian se îndreaptă tot mai mult către rock (hard, baladă și progresiv), ieșind treptat din sfera folkului. În acest context formula Companiei de Sunet se schimbă de mai multe ori în următorii ani.

În 1984 Vali Sterian compune „Axioma copiilor” (pe versurile poetului George Țârnea), piesă ce devine cunoscută în epocă și care, prin balansul reggae abordat, se diferențiază de creațiile anterioare. În același an Vali înregistrează această piesă alături de Florin Porumb (chitară), Mihai Teleagă (bas) și Iulian Constantinescu (percuție).

Florin Porumb îi lasă locul chitaristului Gabriel Nacu, care la rândul său este înlocuit de Adrian Ilie, membru marcant al formației Iris la începutul anilor '80 și fondator al grupurilor Voltaj (1982) și Incognito (1983). La tobe apare Doru „M.S.” Istudor, alt personaj cunoscut în lumea rockului românesc, fost component al grupului hard rock Harap-Alb și coleg cu Mircea Florian în proiectul de muzică experimentală Florian din Transilvania. Astfel în 1985, formula de concert a Companiei de Sunet devine: Vali Sterian (voce, chitară), Adrian Ilie (chitară), Mihai Teleagă (bas), Doru Istudor (tobe), Liviu Mihalcea (clape).

De asemenea, 1985 este anul în care sunt compuse piesele „Zori de zi”, „Fericire” și „Speranțe vii”, ultima aparținând lui Adrian Ilie. Aceste trei creații rock sunt înregistrate în studioul muzical TVR în martie-aprilie 1986, în componența: Vali Sterian (voce, chitară), Adrian Ilie (chitară solo), Jerry Schwartz (bas) și Doru Istudor (baterie).

Vali Sterian se orientează mai mult către activitatea concertistică. Astfel, urmează o perioadă plină de spectacole alături de Mircea Vintilă, Vasile Șeicaru, Ștefan Hrușcă sau Doru Stănculescu, ultimul cântând de multe ori în deschiderea lui Sterian și a Companiei de Sunet.

În același timp, participă la marile festivaluri și gale rock, alături de cele mai importante nume ale genului: Roșu și Negru, Iris, Holograf, Voltaj, Compact. Pe perioada sezoanelor estivale concertează pe litoral, în special la restaurantul „București” din Mamaia. În septembrie 1986, Adi Ilie și Istudor părăsesc Compania de Sunet și refondează Voltaj-ul.

Permanent talonat de cenzori, Valeriu Sterian a scris cântece și texte uluitoare pentru acele vremuri, pline de metafore și de înțeleșuri, cu trimitere directă către regimul dictatorial al lui Nicolae Ceaușescu, dar totodată scrise atât de inteligent încât apărătorii sistemului și cenzorii să nu se prindă.

În 1988 componența grupului se schimbă complet datorită dorinței lui Sterian de a avea un sound pur rock. La tobe apare Marius Keseri (actualul toboșar al Direcției 5), la chitară vine Cristian Luca, pe post de basist este cooptat Laurențiu Cristea, iar segmentul instrumentelor cu clape este acoperit de Radu Bacalu și Lucian Blaga.

În această formulă, în 1989 apare cel mai de succes album realizat de Vali Sterian înainte de Revoluție și ultimul editat la Electrecord, Nimic fără oameni. Albumul conține cântece noi precum „Te aștept”, „Zbor în amintiri” sau marele hit „Sunt vinovat”, dar și piese mai vechi, apreciate în concertele din anii '80 și reînregistrate în noua componență: „Axioma copiilor”, „Fericire”, „Zori de zi”. Discul acoperă o plajă destul de largă de rock, de la baladă până la hard rock și devine foarte repede cunoscut rândul intelectualilor.

Revoluția și Piața Universității: Noți

Revoluția din decembrie 1989 a fost și pentru el o sursă inepuizabilă de speranțe, de reînvieri spirituale. Pe 25 decembrie 1989, piesa „Noți”, cenzurată încă de la apariția ei, răsună la Televiziunea Română Liberă.

Întreprinde un turneu în Norvegia și înregistrează la Oslo, alături de un grup de muzicieni și prieteni norvegieni, Noți, piesa căpătând o formă nouă, de baladă rock, adaptată evenimentelor de atunci.

Realizează și o filmare la Televiziune pentru această melodie, cu secvențe din timpul Revoluției. „Nopti” devine primul hit liber al României și intră în conștiința publicului ca „Vino, Doamne!”, rămânând o piesă lipită de amintirea celor care au murit atunci.

A participat activ la fenomenul Piața Universității din aprilie-iunie 1990, implicându-se în evenimentele sociale de atunci și devenind pentru foarte mulți un lider de opinie.

Pe perioada celor 53 de zile cât a durat „Golaniada”, Vali Sterian, alături de Alexandru Andrieș și Cristian Pațurcă, au oferit suportul muzical principal al manifestațiilor. „Nopti” era unul dintre cântecele de rezistență din Piața Universității, cântat de multe ori de întreaga mulțime în genunchi și cu lumânări aprinse.

În anul 1991 Sterian înființează Compania de Sunet S.R.L., cu scopul de a-și putea produce singur albumele. Formația de acompaniament se schimbă din nou, cu excepția basistului Laurențiu Cristea. Astfel, sunt cooptați toboșarul Dan Incroșnatu, claviaturistul Cristian Păunescu și chitaristul Dan Cimpoeru, fost membru în Voltaj și Florian din Transilvania, care va rămâne alături de Vali Sterian până la mijlocul anilor '90.

În această componentă este lansat în 1991 albumul *Vino, Doamne!*, primul dintr-o serie de trei materiale discografice canalizate pe lupta împotriva regimului neocomunist al lui Ion Iliescu. Mesajele de protest la adresa noului sistem politic scot în evidență curajul fantastic al artistului și ajung foarte repede în inimile fanilor și ale familiilor neîndreptățite de regim. Piesa „Exercițiu”, devine în scurt timp un hit și rămâne un cântec simbol al anilor '90, datorită modului în care reflectă realitățile politice și sociale ale perioadei de tranziție.

B'Inișor, noile colaborări și continuarea protestului muzical

Cu aportul instrumentiștilor Dan Cimpoeru (chitară solo), Mihai Petrescu (bas) și Radu Gheorghe (tobe) lansează albumele *S-a votat Codul penal* (1992), respectiv *Evenimentul zilei... și altele* (1994). Din punct de vedere muzical, Sterian continuă linia rock de pe materialele precedente, apropiindu-se și mai mult de hard rock. La nivel de versuri continuă cu mesajele acide, pline de satiră și uneori chiar cinism, specifice lui, referitoare la situația socială și mai ales cea politică.

În anul 1993 Vali Sterian pune bazele propriului studio de înregistrare, „B’Inișor” (situat pe strada Inișor din Capitală). Astfel, pe lângă producțiile proprii, participă la realizarea albumelor altor artiști, lucrând ca muzician de studio și inginer de sunet.

Studioul „B’Inișor” devine în următorii ani un important loc de înregistrare și producție muzicală atât pentru unii colegi de generație, cât și pentru tineri aspiranți din muzica folk, pop sau rock.

Apare în calitate de toboșar și percuționist pe albumul Ia toji baladist, lansat de Nicu Alifantis în 1993. În același an, apare în filmul Vulpe - vânător regizat de Stere Gulea, unde interpretează piesa „Chip fără chip” compusă pe versurile scriitoarei Herta Müller.

În 1994 reînregistrează într-o variantă rock mai vechiul hit „Amintire cu haiduci” și îl include pentru prima oară în discografia sa, pe albumul Evenimentul zilei... și altele, ultimul material de stil rock din cariera lui Sterian și primul înregistrat în propriul studio, „B’Inișor”.

Vali Sterian o spijină pe Maria Gheorghiu, câștigătoarea ediției din 1993 a Festivalului național de muzică folk „Om bun”, contribuind la popularizarea cantautoarei și la realizarea primelor albume ale sale.

În anul 1995, la insistențele lui Sterian, Mircea Bodolan revine în muzica folk după o pauză de 8 ani, timp în care s-a dedicat exclusiv artei teatrale. Cu aportul lui Sterian, care participă la înregistrările de studio, Bodolan își lansează primul disc de autor din carieră, intitulat Rănitul dintre linii. Ulterior, Bodolan cântă în calitate de invitat în concertele susținute de Vali Sterian și Compania de Sunet.

Mai mult decât atât, începând cu 1996, Sterian împreună cu același Mircea Bodolan, pun bazele și participă la creșterea Casei Eliad, care devine în scurt timp principalul loc de întâlnire și de concerte pentru muzicienii de folk și nu numai. În paralel cei doi publică revista Folk Club Casa Eliad. Casa de cultură Eliad îi va purta ulterior numele, până la desființare, intitulându-se „Folk Club Vali Sterian”.

Colaborează cu Alexandru Andrieș, fiind maestrul de sunet al materialelor discografice semnate de acesta și apărând în postura de baterist și percuționist pe mai multe discuri: Albumul alb (1996), Alb-negru (1999), Texterioare (1999), Vreme rea (2000), Bingo România (2001), Ninge iar (2007), Best of - Jurnalul Național (2010), Vec-hit-uri (2010).

La rândul său, Andrieș a realizat părțile de pian, muzicuță și grafica albumului S-a votat Codul penal, lansat de Vali Sterian în 21 decembrie 1992, la împlinirea a exact trei ani de la declanșarea Revoluției în București.

Revenirea la folk: Vânăre de vânt și Rugă

În vara anului 1997 cântă pe scena Sălii Palatului din București împreună cu celebra interpretă de folk Joan Baez. Începând cu același an, prezintă și realizează pentru o perioadă la Televiziunea Română, împreună cu Victor Socaciu, emisiunea săptămânală de folk Vânăre de vânt, prin care urmărește promovarea tinerilor muzicieni folkiști.

În 1998 contribuie din plin la producerea primului disc full-length (intitulat De-alaltăieri și până ieri - Vol. I) al colegului său de generație Doru Stănculescu, realizând părțile de chitară, clape, tobe, percuții, mixajele și înregistrările muzicale. De altfel, în această perioadă susține câteva concerte alături de Doru Stănculescu, acompaniindu-l la baterie. Tot în această perioadă, orchestrează câteva piese și participă ca maestru de sunet la înregistrarea albumului Floare de vârtel semnat de Maria Gheorghiu, material ce a fost lansat în 1998 și apoi reeditat în 2007.

După ce a apărut cu melodii pe două dintre compilațiile Din darul magilor (în 1995, respectiv 1997), în iulie 1998 Sterian lansează albumul Rugă, într-o formulă nouă a Companiei de Sunet: Vali Sterian (voce, chitară, percuție, muzicuță, pian); Mihai Neniță (vioară, pian); Dan Pirici (chitară bas); Oliver Sterian (percuție); Fredy Onofrei (chitară); Gaby Joitoiu (violoncel); Sorin Minghiat (flaut); Mircea Bodolan și Doru Stănculescu (voci adiționale). Pe acest disc, care este ultimul din cariera lui Sterian, artistul revine la sunetele acustice și la muzica folk din primii ani de activitate. Albumul conține piese de mare sensibilitate artistică, unele devenind hituri: „Anotimpuri”, „Pariu pe o lacrimă”, „Rugă”, „Viață duplicitară”. Piesa care dă numele albumului devine una dintre cele mai cunoscute creații semnate Vali Sterian și a fost preluată de-a lungul timpului de alți artiști români precum Paula Seling, Victor Socaciu, grupul Cantos sau Cristian Pațurcă. Versurile acestei piese aparțin seniorului Corneliu Coposu și au fost scrise în închisoare, în perioada când acesta era deținut politic.

Ultima componentă a Companiei de Sunet: Dan Pirici (chitară bas), Oliver Sterian (percuție), Ilie Vorvoreanu (chitară).

Decesul și evenimente postume

Valeriu Sterian se stinge din viață pe data de 16 septembrie 2000, cu câteva zile înaintea aniversării a 48 de ani, bolnav de cancer.

Fundația Culturală Phoenix lansează pe piață în 2000 două albume postume: *The Very Best of Valeriu Sterian* și *Din darul magilor 5 - In memoriam Valeriu Sterian*.

Primul este o compilație ce conține 18 dintre cele mai cunoscute piese din repertoriul cantautorului, prezentate în ordine cronologică. Al doilea material, apărut în luna decembrie, este un album tributar cu piese cunoscute ale lui Vali, reorchestrate și interpretate de alți artiști români: Mircea Baniciu, Dinu Olărașu, Alexandru Andrieș, Cristian Pațurcă, Doru Stănculescu, Victor Socaciu, Narcisa Suci, Marcela Buruian, Mircea Bodolan, Ilie Vorvoreanu.

În 2005 se organizează concertul „In memoriam Valeriu Sterian” la Râmnicu Sărat, orașul natal al artistului. La eveniment au participat George Stanca, Victor Socaciu, Vasile Șeicaru, Andrei Partoș, Florin Chilian, Zoia Alecu, Emil Constantinescu și mulți alți prieteni ai folkistului. De asemenea, evenimentul a găzduit și o lansare de carte-document, *Pariu pe o lacrimă*, scrisă de Vasile Ghinea, un volum despre viața lui Sterian.

Școala nr. 8 din Râmnicu Sărat, unde a învățat Vali Sterian, îi poartă numele. În data de 3 noiembrie 2008, cotidianul *Jurnalul Național* lansează un supliment însoțit de CD, dedicat lui Vali Sterian.

De asemenea, sunt organizate periodic manifestări folk în memoria lui. În fiecare an, de ziua lui are loc un concert organizat de Eugen Avram (folkist lansat și impus de Vali) în care sunt cântate piese compuse de Vali Sterian. Concertul comemorativ din 2010 a fost găzduit de Casa de Cultură a Studenților din București.

Viață personală

Valeriu Sterian a fost căsătorit din 1976 cu Lucia Sterian, tot psiholog de profesie. Împreună au un fiu, Oliver, în prezent bateristul grupului Voltaj. A avut strânse relații de prietenie cu Dida Drăgan și Alexandru Andrieș.

În toamna lui 1999 este implicat într-un accident de circulație pe Bulevardul Gheorghe Magheru din centrul Capitalei, în urma căruia două persoane și-au

pierdut viața. Valeriu Sterian a fost arestat pe data de 4 octombrie a aceluiași an, fiind acuzat de „ucidere din culpă și conducere a autoturismului sub influența băuturilor alcoolice”. A fost eliberat din arest după o lună de zile, considerându-se că poate fi cercetat în stare de libertate. Procesul n-a mai avut loc din cauza decesului inculpatului, iar cazul nu a fost elucidat nici până astăzi.

Discografie Valeriu Sterian

Lista materialelor discografice realizate de Valeriu Sterian și a compilațiilor care conțin piese ale artistului

Discuri single

Cu iubirea de moșie (Muzică folk) (1977) · Nopti / Netter i Romania (1990)

Vynil vinil 92837841.png

Discuri LP

Antirăzboinică (1979) · Veac XX (1982) · Nimic fără oameni (1989) · Vino, Doamne! (1991) · S-a votat Codul penal (1992) · Evenimentul zilei... și altele (1994) · Rugă (1998)

Compilații

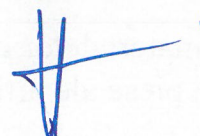
The Very Best of Valeriu Sterian (2000) · Din darul magilor 5 - In memoriam Valeriu Sterian (2000) · Muzică de colecție, Vol. 66 - Vali Sterian (2008)

Alte apariții

Muzică folk (1978) - Eroilor noștri, Amintire cu haiduci · Poznan Festival (1980) · East Meets West (1992) - Nopti · Gala Tele7ABC Nr. 5 (1995) - Cu iubirea de moșie, Zori de zi · Din darul magilor 1 (1995) - Un cântec · Din darul magilor 3 (1997) - Pudică speranță · Antologie folk - Vol. 1 (1998) - Axioma copiilor, Urare, Sunt vinovat, Fericire · Antologie folk - Vol. 2 (1998) - Moara, Amintire cu haiduci · Colinde (1998) - Prognoză · Stele de zăpadă (2000) - Prognoză · Vin colindătorii - Colinde și cântece de iarnă (2002) - Un cântec · Club A - Epoca de aur (2003) - Amintire cu haiduci · Cenaclul Flacăra - Vol. 1 (2005) - Iluzia unei insule · Cenaclul Flacăra - Vol. 2 (2006) - Amintire cu haiduci · Cenaclul Flacăra - Vol. 9 - Suntem răi și aroganți (2008) -

Antirăzboinică · Cenuclul Flacăra - Vol. 11 - Mamă, vacii noastre nu-i e bine
(2008) - Problema e una · Timpul chitarelor (DVD) (2009) - Antirăzboinică

Prof. Socol – Vilcu Violeta

A handwritten signature in blue ink, consisting of several vertical and diagonal strokes, positioned below the name 'Prof. Socol – Vilcu Violeta'.

Valeriu Octavian Sterian

(n. 21 septembrie 1952, Râmnicelu, regiunea Ploiești, România – d. 16 septembrie 2000, București, România), cunoscut ca Vali Sterian, a fost un muzician, cântăreț și compozitor român de muzică folk și rock.

A fost unul dintre liderii generației care a pus bazele folkului românesc, cea din anii '70. Remarcându-se deopotrivă ca muzician și poet, Vali Sterian a adus contribuții majore în dezvoltarea genurilor folk și folk-rock în România, dar și în realizarea fuziunii între starea și mesajul exprimate de versuri și linia melodică folk-rock. Iubitor de protest și cu un spirit acid, Sterian a reprezentat un segment artistic practic neîntâlnit în întreg peisajul muzicii românești. Pendulând între ironie și cinism, a criticat constant în cântecele sale lipsa de orientare a omului societății contemporane, nedreptatea, subproducțiile muzicale și de critică ale vremii sau ororile determinate de Războiul Rece.

De-a lungul activității sale a colaborat cu importanți muzicieni români precum Dan Andrei Aldea, Alexandru Andrieș, Nicu Alifantis, Doru Stănculescu, Mircea Bodolan sau Maria Gheorghiu. A cântat pe aceeași scenă cu nume sonore ca Joan Baez și Cliff Richard și a sprijinit mulți tineri muzicieni de folk, rock sau pop.

Activitate artistică

Valeriu Sterian s-a născut pe 21 septembrie 1952 în Știubei, comuna Râmnicelu, lângă Râmnicu Sărat, județul Buzău. Tatăl său, profesor de matematică și de muzică va fi cel care îi va cultiva de timpuriu pasiunea pentru muzică. Prima întâlnire cu scena o are la patru ani, la o serbare școlară în Râmnicu Sărat.

Începuturile muzicale: Copiii Florilor

În timpul liceului începe să studieze pianul și vioara, dar ulterior se reprofilează, simțindu-se mai atras de baterie. Cântă la tobe în formația liceului, Copiii Florilor, fondată chiar de el și cu care debutează în februarie 1971. Din acea perioadă Vali își dezvoltă un profund simț al ritmurilor muzicale, care își va pune amprenta mai târziu în creația sa. De asemenea, în timpul activității cu Copiii Florilor, descoperă chitara și începe să își dezvolte metode pentru acest instrument, nelipsit în toate aparițiile sale scenice.

Atras de limbile străine, începe să corespundeze cu tineri din Anglia și Franța. Aceștia îi trimit albume cu Beatles, ceva greu de digerat în acele vremuri, motiv pentru care tatăl său este chemat să dea declarații la Securitate. În primăvara lui 1971, cu puțin timp înaintea încheierii clasei a XII-a, este exmatriculat pentru două săptămâni din liceu pentru că, în cadrul unui festival-concurs, a cântat piese din repertoriul Beatles. Atunci tatăl său este rechemat la Securitate. Vali s-a închis în camera lui și a strigat: „Vino, Doamne, să vezi ce-a mai rămas din oameni!”. Acest strigăt de furie și de durere al unui tânăr căruia i se cerea să nu mai fie el însuși va deveni refrenul uneia dintre cele mai cunoscute și importante creații ale sale, „Nopti”. Ulterior, și-a muștră profesorii că au fost nedrepti cu el.

Lansarea la Primăvara Baladelor: Vali și Carmen

În anul 1972 se mută la București ca student la Universitate în cadrul Facultății de Psihologie, pe care o va absolvi, devenind licențiat în psihologie. Din cei patru ce formau Copiii Florilor, rămân doar doi, Vali și Carmen Marin („ambii de sex masculin”, după cum sublinia revista Flacăra), formând grupul folk Vali și Carmen. La cererea lui Vali, cei doi dau o audiție la Clubul Universitas în fața lui Dan Andrei Aldea, muzician deja consacrat cu grupul Sfinx. Aldea a declarat atunci: „A fost

cel mai frumos recital pe care cineva l-a dat pentru mine.” Mai mult decât atât, Aldea va fi pe parcursul următorilor ani un mentor pentru Sterian în ceea ce privește studiul chitarei.

Vali și Carmen ajung în atenția publicului în martie 1973, când participă la Festivalul „Primăvara Baladelor”, aflat la prima ediție. Atunci, ei câștigă premiul de compoziție pentru cel mai bun cântec cu piesa „Nopti”, care intră în topurile săptămânale. Piesa va fi ulterior cenzurată și Vali o va cânta cu refrenul „Vino, mamă, să vezi ce-a mai rămas din oameni!”.

În noiembrie 1973, Carmen Marin se retrage, fiind înlocuit de Carmen Cula, o fată de această dată, fosta basistă a grupului Catena (formație în care Vali va activa ca baterist pentru o scurtă perioadă). Se menține astfel numele duo-ului de Vali și Carmen. În această formulă, apar cântece precum „Soarele și luna” și „Eroilor noștri”, au loc concerte în cluburi studențești și apariții la Televiziunea Română. Duetul își încetează activitatea și începând cu anul 1975, Vali Sterian cântă singur.

Cenaclul Flacăra și debutul discografic

Coperta discului single Muzică folk

Tot în această perioadă, poetul Adrian Păunescu începe organizarea Cenaclului Flacăra, mișcare de muzică și poezie, inițial cu caracter underground. Vali Sterian, împreună cu cei mai importanți artiști folk și rock ai momentului (Mircea Florian, Nicu Vladimир, Doru Stănculescu, Marcela Saftiuc, Dan Chebac, Virgil Ioniță, Sfinx, Pro Musica, Phoenix) se alătură Cenaclului, contribuind practic la apariția și popularizarea acestuia. Nemulțumit de intențiile și regulile impuse de Adrian Păunescu, dar și de faptul că tindea să devină o mișcare populistă, Sterian va părăsi Cenaclul la începutul anilor '80.

În 1977 este editat la Electrecord primul său material discografic intitulat Muzică folk. Acesta este un disc single ce conține două piese, difuzate la Radio în acea perioadă: „Cu iubirea de moșie” și „Cântec de oameni”. Colaborează cu muzicianul Dan Andrei Aldea la ambele piese, care aduc un sound nou în folkul anilor '70.

Apare melodia „Amintire cu haiduci”, cea mai cunoscută creație a sa alături de „Nopti”. Această melodie este editată pe o culegere folk apărută în anul 1978 la Electrecord, unde Vali Sterian mai apare cu încă o piesă, „Eroilor noștri”, compusă cu câțiva ani înainte.

Reprezentând una dintre cele mai populare piese ale folkului autohton și abordând o temă specifică poporului român, „Amintire cu haiduci” a fost preluată de-a lungul timpului de numeroși artiști din sfera folkului și nu numai, și poate fi auzită frecvent în concertele de club. În 2006, formația românească de gothic rock Raza (cu vocalista Elena Vasile) realizează un cover inedit și un videoclip după acest cântec, tânăra trupă reușind astfel să devină cunoscută publicului.

Consacrarea: Antirăzboinică și Veac XX

Coperta albumului Antirăzboinică

În 1979 apare albumul Antirăzboinică, cu piesa omonimă (pe versuri de Adrian Păunescu) datând din anul 1974, când a fost ilustrată de o filmare în TVR. Pe acest prim disc full-length al lui Vali Sterian o mare parte dintre texte, compozițiile muzicale, vocea, percuțiile și chitara acustică sunt semnate de cantautor. Colaborează în continuare cu Dan Andrei Aldea (chitară), dar și cu un alt membru Sfinx, Nicolae Enache (sintetizator, claviaturi). De altfel, pe acest album se simt influențe de rock progresiv venite de la Sfinx. Discul a apărut cu o variantă modificată a copertei, varianta originală nefiind acceptată de cenzura comunistă.

Fondează în 1979, alături de Iulian Constantinescu (percuție), Bebe Teodorescu (tobe) și Gabi Vulpe (bas), Compania de Sunet, formație din care vor face parte de-a lungul timpului muzicieni valoroși din diverse sfere muzicale: rock, folk, pop, blues sau jazz. Din acest moment înainte, înregistrează și concertează sub titulatura Valeriu Sterian și Compania de Sunet, titulatură ingenioasă ce protejează numele protagonistului în fața eventualelor schimbări de componență. Alături de Compania de Sunet, concertează în sălile de teatru (în special „Ion Creangă” și „Teatrul Mic”), cântă în deschiderea spectacolelor Sfinx din epocă, are turnee prin toată țara, dar și în Bulgaria, Ungaria, Uniunea Sovietică, Polonia, Norvegia, Franța, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii.

Coperta albumului Veac XX

În 1982 lansează albumul Veac XX, în formula: Vali Sterian (compozitor, voce și chitară acustică), Dan Bădulescu (chitară electrică), Ioan Rangă (bas), Iulian Constantinescu (tobe). Textele abordează teme sociale și filozofice, fiind semnate de Vali Sterian, George Țărnea, William Shakespeare și Adrian Păunescu. Materialul a fost înregistrat în studiourile „Tomis” ale Electrecord-ului, cu aportul regretatului Theodor Negrescu, maestru de sunet.

Antirăzboinică și Veac XX sunt două albume de folk-rock pur, printre foarte puținele din România, în condițiile în care creațiile celorlalți muzicieni de folk se îndreaptă fie spre jazz (Alexandru Andrieș), fie spre simfonic-progresiv (Nicu Alifantis) sau spre șlagăr (Vasile Șeicaru). De altfel, aceste două materiale discografice, devenite repere ale genului, reprezintă consacrarea definitivă a lui Vali Sterian pe scena folk și rock autohtonă.

Orientarea către rock: Nimic fără oameni

Pe parcursul anilor '80 Sterian se îndreaptă tot mai mult către rock (hard, baladă și progresiv), ieșind treptat din sfera folkului. În acest context formula Companiei de Sunet se schimbă de mai multe ori în următorii ani.

În 1984 Vali Sterian compune „Axioma copiilor” (pe versurile poetului George Țărnea), piesă ce devine cunoscută în epocă și care, prin balansul reggae abordat, se diferențiază de creațiile anterioare. În același an Vali înregistrează această piesă alături de Florin Porumb (chitară), Mihai Teleagă (bas) și Iulian Constantinescu (percuție).

Coperta albumului Nimic fără oameni

Florin Porumb îi lasă locul chitaristului Gabriel Nacu, care la rândul său este înlocuit de Adrian Ilie, membru marcant al formației Iris la începutul anilor '80 și fondator al grupurilor Voltaj (1982) și Incognito (1983). La tobe apare Doru „M.S.” Istudor, alt personaj cunoscut în lumea rockului românesc, fost component al grupului hard rock Harap-Alb și coleg cu Mircea Florian în proiectul de muzică experimentală Florian din Transilvania. Astfel în 1985, formula de concert a Companiei de Sunet devine: Vali Sterian (voce, chitară), Adrian Ilie (chitară), Mihai Teleagă (bas), Doru Istudor (tobe), Liviu Mihalcea (clape).

De asemenea, 1985 este anul în care sunt compuse piesele „Zori de zi”, „Fericire” și „Speranțe vii”, ultima aparținând lui Adrian Ilie. Aceste trei creații rock sunt înregistrate în studioul muzical TVR în martie-aprilie 1986, în componența: Vali Sterian (voce, chitară), Adrian Ilie (chitară solo), Jerry Schwartz (bas) și Doru Istudor (baterie).

Sterian se orientează mai mult către activitatea concertistică. Astfel, urmează o perioadă plină de spectacole alături de Mircea Vintilă, Vasile Șeicaru, Ștefan Hrușcă sau Doru Stănculescu, ultimul cântând de multe ori în deschiderea lui Sterian și a Companiei de Sunet. În același timp, participă

la marile festivaluri și gale rock, alături de cele mai importante nume ale genului: Roșu și Negru, Iris, Holograf, Voltaj, Compact. Pe perioada sezonelor estivale concertează pe litoral, în special la restaurantul „București” din Mamaia. În septembrie 1986, Adi Ilie și Istudor părăsesc Compania de Sunet și refondează Voltaj-ul.

Permanent talonat de cenzori, Valeriu Sterian a scris cântece și texte uluitoare pentru acele vremuri, pline de metafore și de înțeleșuri, cu trimitere directă către regimul dictatorial al lui Nicolae Ceaușescu, dar totodată scrise atât de inteligent încât apărătorii sistemului și cenzorii să nu se prindă.

În 1988 componența grupului se schimbă complet datorită dorinței lui Sterian de a avea un sound pur rock. La tobe apare Marius Keseri (actualul toboșar al Direcției 5), la chitară vine Cristian Luca, pe post de basist este cooptat Laurențiu Cristea, iar segmentul instrumentelor cu clape este acoperit de Radu Bacalu și Lucian Blaga. În această formulă, în 1989 apare cel mai de succes album realizat de Vali Sterian înainte de Revoluție și ultimul editat la Electrecord, Nimic fără oameni. Albumul conține cântece noi precum „Te aștept”, „Zbor în amintiri” sau marele hit „Sunt vinovat”, dar și piese mai vechi, apreciate în concertele din anii '80 și reînregistrate în noua componență: „Axioma copiilor”, „Fericire”, „Zori de zi”. Discul acoperă o plajă destul de largă de rock, de la baladă până la hard rock și devine foarte repede cunoscut rândul intelectualilor.

Revoluția și Piața Universității: Nopti

Revoluția din decembrie 1989 a fost și pentru el o sursă inepuizabilă de speranțe, de reînvieri spirituale. Pe 25 decembrie 1989, piesa „Nopti”, cenzurată încă de la apariția ei, răsună la Televiziunea Română Liberă. Întreprinde un turneu în Norvegia și înregistrează la Oslo, alături de un grup de muzicieni și prieteni norvegieni, Nopti, piesa căpătând o formă nouă, de baladă rock, adaptată evenimentelor de atunci. Realizează și o filmare la Televiziune pentru această melodie, cu secvențe din timpul Revoluției. „Nopti” devine primul hit liber al României și intră în conștiința publicului ca „Vino, Doamne!”, rămânând o piesă lipită de amintirea celor care au murit atunci.

Coperta albumului Vino, Doamne!

A participat activ la fenomenul Piața Universității din aprilie-iunie 1990, implicându-se în evenimentele sociale de atunci și devenind pentru foarte mulți un lider de opinie. Pe perioada celor 53 de zile cât a durat „Golaniada”, Vali Sterian, alături de Alexandru Andrieș și Cristian Pațurcă, au oferit suportul muzical principal al manifestațiilor. „Nopti” era unul dintre cântecele de rezistență din Piața Universității, cântat de multe ori de întreaga mulțime în genunchi și cu lumânări aprinse.

În anul 1991 Sterian înființează Compania de Sunet S.R.L., cu scopul de a-și putea produce singur albumele. Formația de acompaniament se schimbă din nou, cu excepția basistului Laurențiu Cristea. Astfel, sunt cooptați toboșarul Dan Incrosnatu, claviaturistul Cristian Păunescu și chitaristul Dan Cimpoeșu, fost membru în Voltaj și Florian din Transilvania, care va rămâne alături de Vali Sterian până la mijlocul anilor '90.

În această componență este lansat în 1991 albumul Vino, Doamne!, primul dintr-o serie de trei materiale discografice canalizate pe lupta împotriva regimului neocomunist al lui Ion Iliescu. Mesajele de protest la adresa noului sistem politic scot în evidență curajul fantastic al artistului și ajung foarte repede în inimile fanilor și ale familiilor neîndreptățite de regim. Piesa „Exercițiu”, devine în scurt timp un hit și rămâne un cântec simbol al anilor '90, datorită modului în care reflectă realitățile politice și sociale ale perioadei de tranziție.

B'Inișor, noile colaborări și continuarea protestului muzical

Coperta albumului S-a votat Codul penal

Cu aportul instrumentiștilor Dan Cimpoeru (chitară solo), Mihai Petrescu (bas) și Radu Gheorghe (tobe) lansează albumele S-a votat Codul penal (1992), respectiv Evenimentul zilei... și altele (1994). Din punct de vedere muzical, Sterian continuă linia rock de pe materialele precedente, apropiindu-se și mai mult de hard rock. La nivel de versuri continuă cu mesajele acide, pline de satiră și uneori chiar cinism, specifice lui, referitoare la situația socială și mai ales cea politică.

În anul 1993 Vali Sterian pune bazele propriului studio de înregistrare, „B'Inișor” (situat pe strada Inișor din Capitală). Astfel, pe lângă producțiile proprii, participă la realizarea albumelor altor artiști, lucrând ca muzician de studio și inginer de sunet. Studioul „B'Inișor” devine în următorii ani un important loc de înregistrare și producție muzicală atât pentru unii colegi de generație, cât și pentru tineri aspiranți din muzica folk, pop sau rock. Apare în calitate de toboșar și percuționist pe albumul la toji baladist, lansat de Nicu Alifantis în 1993. În același an, apare în filmul Vulpe - vânător regizat de Stere Gulea, unde interpretează piesa „Chip fără chip” compusă pe versurile scriitoarei Herta Müller.

Coperta albumului Evenimentul zilei... și altele

În 1994 reînregistrează într-o variantă rock mai vechiul hit „Amintire cu haiduci” și îl include pentru prima oară în discografia sa, pe albumul Evenimentul zilei... și altele, ultimul material de stil rock din cariera lui Sterian și primul înregistrat în propriul studio, „B'Inișor”.

Vali Sterian o spijină pe Maria Gheorghiu, câștigătoarea ediției din 1993 a Festivalului național de muzică folk „Om bun”, contribuind la popularizarea cantautoarei și la realizarea primelor albume ale sale.

În anul 1995, la insistențele lui Sterian, Mircea Bodolan revine în muzica folk după o pauză de 8 ani, timp în care s-a dedicat exclusiv artei teatrale. Cu aportul lui Sterian, care participă la înregistrările de studio, Bodolan își lansează primul disc de autor din carieră, intitulat Rănitul dintre linii. Ulterior, Bodolan cântă în calitate de invitat în concertele susținute de Vali Sterian și Compania de Sunet.

Mai mult decât atât, începând cu 1996, Sterian împreună cu același Mircea Bodolan, pun bazele și participă la creșterea Casei Eliad, care devine în scurt timp principalul loc de întâlnire și de concerte pentru muzicienii de folk și nu numai. În paralel cei doi publică revista Folk Club Casa Eliad. Casa de cultură Eliad îi va purta ulterior numele, până la desființare, intitulându-se „Folk Club Vali Sterian”.

Colaborează cu Alexandru Andrieș, fiind maestrul de sunet al materialelor discografice semnate de acesta și apărând în postura de baterist și percuționist pe mai multe discuri: Albumul alb (1996), Alb-negru (1999), Texterioare (1999), Vreme rea (2000), Bingo România (2001), Ninge iar (2007), Best of - Jurnalul Național (2010), Vec-hit-uri (2010). La rândul său, Andrieș a realizat părțile de pian, muzicuță și grafica albumului S-a votat Codul penal, lansat de Vali Sterian în 21 decembrie 1992, la împlinirea a exact trei ani de la declanșarea Revoluției în București.

Revenirea la folk: Vânăre de vânt și Rugă

În vara anului 1997 cântă pe scena Sălii Palatului din București împreună cu celebra interpretă de folk Joan Baez. Începând cu același an, prezintă și realizează pentru o perioadă la Televiziunea Română, împreună cu Victor Socaciu, emisiunea săptămânală de folk Vânăre de vânt, prin care urmărește promovarea tinerilor muzicieni folkști.

Coperta albumului Rugă

În 1998 contribuie din plin la producerea primului disc full-length (intitulat De-alaltăieri și până ieri - Vol. I) al colegului său de generație Doru Stănculescu, realizând părțile de chitară, clape, tobe, percuții, mixajele și înregistrările muzicale. De altfel, în această perioadă susține câteva concerte alături de Doru Stănculescu, acompaniindu-l la baterie. Tot în această perioadă, orchestrează câteva piese și participă ca maestru de sunet la înregistrarea albumului Floare de vârtej semnat de Maria Gheorghiu, material ce a fost lansat în 1998 și apoi reeditat în 2007.

După ce a apărut cu melodii pe două dintre compilațiile Din darul magilor (în 1995, respectiv 1997), în iulie 1998 Sterian lansează albumul Rugă, într-o formulă nouă a Companiei de Sunet: Vali Sterian (voce, chitară, percuție, muzicuță, pian); Mihai Neniță (vioară, pian); Dan Pirici (chitară bas); Oliver Sterian (percuție); Fredy Onofrei (chitară); Gaby Joitoiu (violoncel); Sorin Minghiat (flaut); Mircea Bodolan și Doru Stănculescu (voci adiționale). Pe acest disc, care este ultimul din cariera lui Sterian, artistul revine la sunetele acustice și la muzica folk din primii ani de activitate. Albumul conține piese de mare sensibilitate artistică, unele devenind hituri: „Anotimpuri”, „Pariu pe o lacrimă”, „Rugă”, „Viață duplicitară”. Piesa care dă numele albumului devine una dintre cele mai cunoscute creații semnate Vali Sterian și a fost preluată de-a lungul timpului de alți artiști români precum Paula Seling, Victor Socaciu, grupul Cantos sau Cristian Pațurcă. Versurile acestei piese aparțin seniorului Corneliu Coposu și au fost scrise în închisoare, în perioada când acesta era deținut politic.

Având în vedere activitatea sa, îl propun pe artistul Valeriu Sterian pentru a deveni Cetățean de Onoare post mortem al Municipiului Râmnicu Sărat.

Cornel Tudose

CARACTERIZARE

Valeriu Octavian Sterian (n. 21 septembrie 1952, Râmnicelu, regiunea Ploiești, România – d. 16 septembrie 2000, București, România), cunoscut ca **Vali Sterian**, a fost un muzician, cântăreț și compozitor român de muzică folk și rock.

A fost unul dintre liderii generației care a pus bazele folkului românesc, cea din anii '70. Remarcându-se deopotrivă ca muzician și poet, Vali Sterian a adus contribuții majore în dezvoltarea genurilor folk și folk-rock în România, dar și în realizarea fuziunii între starea și mesajul exprimate de versuri și linia melodică folk-rock. Iubitor de protest și cu un spirit acid, Sterian a reprezentat un segment artistic practic neîntâlnit în întreg peisajul muzicii românești. Pendulând între ironie și cinism, a criticat constant în cântecele sale lipsa de orientare a omului societății contemporane, nedreptatea, subproducțiile muzicale și de critică ale vremii sau ororile determinate de Războiul Rece.

De-a lungul activității sale a colaborat cu importanți muzicieni români precum Dan Andrei Aldea, Alexandru Andrieș, Nicu Alifantis, Doru Stănculescu, Mircea Bodolan sau Maria Gheorghiu. A cântat pe aceeași scenă cu nume sonore ca Joan Baez și Cliff Richard și a sprijinit mulți tineri muzicieni de folk, rock sau pop.

Tatăl său, profesor de matematică și de muzică, va fi cel care îi va cultiva de timpuriu pasiunea pentru muzică. Prima întâlnire cu scena o are la patru ani, la o serbare școlară în Râmnicu Sărat.

În timpul liceului începe să studieze pianul și vioara, dar ulterior se reprofilează, simțindu-se mai atras de baterie. Cântă la tobe în formația liceului Alexandru Vlahuță, *Copiii Florilor*, fondată chiar de el și cu care debutează în februarie 1971. Din acea perioadă Vali își dezvoltă un profund simț al ritmurilor muzicale, care își va pune amprenta mai târziu în creația sa. De asemenea, în timpul activității cu formația *Copiii Florilor*, descoperă chitara și începe să își dezvolte metode pentru acest instrument, nelipsit în toate aparițiile sale scenice.

Atras de limbile străine, începe să corespundeze cu tineri din Anglia și Franța. Aceștia îi trimit albume cu Beatles, ceva greu de digerat în acele vremuri, motiv pentru care tatăl său este chemat să dea declarații la Securitate. În primăvara lui 1971, cu puțin timp înaintea încheierii clasei a XII-a, este exmatriculat pentru două săptămâni din liceu pentru că, în cadrul unui festival-

concurs, a cântat piese din repertoriul Beatles. Vali s-a închis în camera lui și a strigat: „*Vino, Doamne, să vezi ce-a mai rămas din oameni!*”. Acest strigăt de furie și de durere al unui tânăr căruia i se cerea să nu mai fie el însuși va deveni refrenul uneia dintre cele mai cunoscute și importante creații ale sale, „Nopti”. Ulterior, și-a muștră profesorii că au fost nedrepti cu el.

În anul 1972 se mută la București ca student la Universitate în cadrul Facultății de Psihologie, pe care o va absolvi, devenind licențiat în psihologie. Din cei patru ce formau Copiii Florilor, rămân doar doi, Vali și Carmen Marin („*ambii de sex masculin*”, după cum sublinia revista *Flacăra*), formând grupul folk Vali și Carmen. Cei doi ajung în atenția publicului în martie 1973, când participă la Festivalul „Primăvara Baladelor”, aflat la prima ediție. Atunci, ei câștigă premiul de compoziție pentru cel mai bun cântec cu piesa „Nopti”, care intră în topurile săptămânale. Piesa va fi ulterior cenzurată și Vali o va cânta cu refrenul „*Vino, mamă, să vezi ce-a mai rămas din oameni!*”. În noiembrie 1973, Carmen Marin se retrage, fiind înlocuit de Carmen Cula, o fată de această dată, fosta basistă a grupului Catena. Duetul își încetează activitatea și începând cu anul 1975, Vali Sterian cântă singur.

Adrian Păunescu începe organizarea Cenaclului Flacăra în 1975, mișcare de muzică și poezie, inițial cu caracter underground. Vali Sterian, împreună cu cei mai importanți artiști folk și rock ai momentului (Mircea Florian, Nicu Vladimir, Doru Stănculescu, Marcela Saftiuc, Dan Chebac, Virgil Ioniță, Sfinx, Pro Musica, Phoenix) se alătură Cenaclului, contribuind practic la apariția și popularizarea acestuia. Nemulțumit de intențiile și regulile impuse de Adrian Păunescu, dar și de faptul că tindea să devină o mișcare populistă, Sterian va părăsi Cenaclul la începutul anilor '80.

Fondează în 1979, alături de Iulian Constantinescu (percuție), Bebe Teodorescu (tobe) și Gabi Vulpe (bas), Compania de Sunet, formație din care vor face parte de-a lungul timpului muzicieni valoroși din diverse sfere muzicale: rock, folk, pop, blues sau jazz. Din acest moment înainte, alături de Compania de Sunet, concertează în sălile de teatru (în special „Ion Creangă” și „Teatrul Mic”), cântă în deschiderea spectacolelor Sfinx din epocă, are turnee prin toată țara, dar și în Bulgaria, Ungaria, Uniunea Sovietică, Polonia, Norvegia, Franța, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii.

Este consacrat cu volume ca „Antirăzboinică” și „Veac XX”.

Revoluția din decembrie 1989 a fost și pentru Vali Sterian o sursă inepuizabilă de speranțe, de reînvieri spirituale. Pe 25 decembrie 1989, piesa „Nopti”, cenzurată încă de la apariția ei, răsună la Televiziunea Română Liberă. Realizează și o filmare la Televiziune pentru această melodie, cu secvențe din

timpul Revoluției. „Nopti” devine primul hit liber al [României](#) și intră în conștiința publicului ca „Vino, Doamne!”, rămânând o piesă în amintirea celor care au murit atunci.

A participat activ la [fenomenul Piața Universității](#) din aprilie-iunie 1990, implicându-se în evenimentele sociale de atunci și devenind pentru foarte mulți un lider de opinie, piesa „Nopti” fiind cântată frecvent.

Între anii 1991-1997 revine la muzica folk, compune piese, înregistrează și colaborează cu [Alexandru Andrieș](#).

În vara anului [1997](#) cântă pe scena [Sălii Palatului](#) din [București](#) împreună cu celebra interpretă de folk [Joan Baez](#). Începând cu același an, prezintă și realizează pentru o perioadă la [Televiziunea Română](#), împreună cu [Victor Socaciu](#), emisiunea săptămânală de folk *Vânare de vânt*, prin care urmărește promovarea tinerilor muzicieni folkști.

Valeriu Sterian a fost căsătorit din [1976](#) cu Lucia Sterian, tot psiholog de profesie. Împreună au un fiu, Oliver, în prezent bateristul grupului [Voltaj](#). A avut strânse relații de prietenie cu [Dida Drăgan](#) și [Alexandru Andrieș](#).

În toamna lui [1999](#) este implicat într-un accident de circulație pe [Bulevardul Gheorghe Magheru](#) din centrul [Capitalei](#). Procesul n-a mai avut loc din cauza decesului lui Vali Sterian, bolnav de cancer.

În [2005](#) se organizează concertul „In memoriam Valeriu Sterian” la [Râmnicu Sărat](#), orașul natal al artistului. La eveniment au participat [George Stanca](#), [Victor Socaciu](#), [Vasile Șeicaru](#), [Andrei Partoș](#), [Florin Chilian](#), [Zoia Alecu](#), [Emil Constantinescu](#) și mulți alți prieteni ai folkistului. De asemenea, evenimentul a găzduit și o lansare de carte-document, *Pariu pe o lacrimă*, scrisă de Vasile Ghinea, un volum despre viața lui Sterian.

Școala nr. 8 din Râmnicu Sărat, unde a învățat Vali Sterian, îi poartă numele. În data de 3 noiembrie [2008](#), cotidianul [Jurnalul Național](#) lansează un supliment [însoțit de CD](#), dedicat lui Vali Sterian. De asemenea, sunt organizate periodic manifestări folk în memoria lui. În fiecare an, de ziua lui are loc un concert organizat de Eugen Avram (folkist lansat și impus de Vali) în care sunt cântate piese compuse de Vali Sterian. Concertul comemorativ din [2010](#) a fost găzduit de Casa de Cultură a Studenților din [București](#).

La Centrul Cultural „Florica Cristoforeanu”, Râmnicu Sărat, s-a înființat în urmă cu 15 ani grupul folk VALI STERIAN, cu peste 300 de membri, copii și adulți, care au participat la numeroase concursuri de folk și au luat premii valoroase la festivaluri cunoscute – Botoșani, Bicz, București, Tg. Jiu – care își

continua activitatea și azi; sunt voci minunate ale copiilor din orașul nostru care duc mai departe pasiunea pentru folk- Delia Porumb, Dani Bușoi, Eduard Macovei, Alexia Nedelcu, Bianca Milea, Ania Bunduc, Bianca Predonescu. Se organizează festivalul Folk Sărat în fiecare an, elevii școlii de muzică râmnicene participând și la stagii de pregătire folk de iarnă și de vară. În 2010 a fost organizată la Râmnicu Sărat prima ediție a Festivalului concurs de muzică folk Vali Sterian, iar în următorii ani s-a realizat Remember Vali Sterian.

Citate despre Valeriu Sterian

„A ars până la ultima picătură crezând în muzica sa!”

— Nicu Alifantis

„Era unul dintre puținii oameni care aveau o verticalitate a spiritului și a gestului, care știa să spună nu, indiferent de eventualele consecințe pe care le știa.”

— Florin Chilian

Bibliografie:

Valeriu Sterian, De la Wikipedia, enciclopedia liberă

Surse oficiale ale Centrului Cultural „Florica Cristoforeanu”, Râmnicu Sărat

Prof. Camelia Manuela Sava

